

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1546. usque ad annum 1549

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1770

VD18 90118529

§. 56. Acrior contentio inter Cavensem & Chironensem Episcopos.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66608](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-66608)

Sæcul. XVI.
A.C. 1546.

§. LV.

*Synodi translatio a Legatis de-
fiderata.*

Pallav. n. 3. **H**oc Papæ mandatum, quo Legati Tridento recedere prohibebantur, ipsis permolestum accidit, hancque in rem Marcellus Cervinus die sexta Julii datus ad Maffæum literis eundem rogavit, quatenus Pontificem induceret, ut se cum perpenderet, quænam Cæsaris armati consilia forent, an non merito timendum esset, ne Synodo leges dictare, resque ibidem tractandas, necnon agendi & deciden- di rationes præscribere tentaret. Hæc omnia Maffæus Pontifici exposuit, qui tamen nequaquam mutata animi sui sententia nullatenus Sessionem differre, sed præfixa die insuperhabitibus Legatorum rationibus celebrari præcepit: Tridentinos tamen adeo ingens incesserat timor, ut plures Episcopi fugam meditarentur, quos tamen Mendoza & Farnesius retinuerant.

§. LVI.

*Acrior contentio inter Cavensem &
Chironensem Episcopos.*

In alio conventu die decima septima Junii celebrato propositi examinabantur

tur articuli, circa quos sat vehemens Sæcul. XVI.
exorta est contentio inter Cavensem & A.C. 1546.
Chironensem Episcopos: nam ille prior
haud dissimulare poterat indignationem,
quam exinde conceperat, quod Patres
nuperam ejus dissertationem minus be-
nigne excepissent, cum in cœtu die sex-
ta Julii habitu justificationem soli fidei
attribuere niteretur, hinc rursus idem
argumentum pertractans adeo non er-
rorem suum revocavit, ut etiam eundem
novis rationibus confirmare auderet, ac
plura Sanctorum Patrum volumina af-
ferri juberet, ex quibus plura prælegit
testimonia, iisque suam opinionem ful-
ciri falso existimavit, totque animad-
versiones subjunxit, ut ad eas excipien-
das totum tempus insumeretur, atque
in hoc congressu nullum aliud argumen-
tum pertractari posset: Dimisso autem
conventu, antequam Patres ex conclavi
discederent, Dionysius Zannatinus
Græcus ex Ordine Fratrum Minorum
Episcopus Chironensis, cum Britinori-
ensem ac Reatinum Præfules privatim
alloqueretur, dixit: in futuro conven-
tu, quicquid Cavensis afferuit, confu-
tabo; nec enim ejus inscitiam vel pro-
terviam excusare valeo. Tum Caven-
sis, qui sermonem de se a Zannetino
factum subobscure intellexerat, proprius
accedens sciscitabatur, quam adversus
eum

Sæcul. XVI. eum querendi caussam haberet? cui
A.C. 1546. Chironensis mox durius respondit: E-
nimvero mi Praeful, tuam tibi vel inscitiam
vel proterviam excusare non licet.

Hoc responsum Cavensis Episcopus adeo iniquo tulit animo, ut rationis, Religionis ac Reverentiæ tam celebri confessui debitæ immemor verbis longe asperioribus, ac Chironensis protulerat, eundem exciperet, eoque temeritatis deveniret, ut illum etiam verberibus exciperet. Hujus rei indignitas Synodi Præsides, Patresque tantopere commovit, ut conventum haberi præciperent, in quo hujus altercationis negotium discuteretur.

§. LVII.

Patrum deliberatio circa pænam Ca-
vensi Episcopo infligendam.

Pallav. n. 2.
¶ 3.

Habebatur hic conventus eadem die, horisque pomeridianis, non tamen eidem intererant Principum Oratores, excepto Mendoza, qui tamen re nondum in deliberationem vocata discessit, simulque veniam petiit Venetas abundi, ut ibidem Cæsaris nomine quodam negotium pertractaret. Eo absente Præfes Congregatos ita alloquebatur: „Cavensis Episcopi delictum omnibus est compertum, proinde illi nec minue-